

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 46	Utgitt 26 november	1934
--------	--------------------	------

Konvensjon *) mellem Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om konkurs, undertegnet i København 7 november 1933. 1933 7 novbr.

Artikkel 1.

Konkurs som er åpnet i en av de kontraherende stater, skal også omfatte skyldnerens formue i de andre stater.

Med hensyn til sådan formue anvendes, hvis ikke annet er bestemt i de følgende artikler, de i førstnevnte stat gjeldende lovbestemmelser om de innskrenkninger konkursen medfører i skyldnerens adgang til å råde over sin formue, om hvad der hører til boets masse eller gjennom omstøtelse kan inndras i massen, om skyldnerens rettigheter og plikter under konkursen, om bestyrelsen og behandlingen av boet, om fordringshaveres og andre rettighetshaveres dekningsrett i konkursen, om utlodninger, om akkord og om avslutning av konkursen.

Formuegjensstander som efter loven i den stat hvor de finnes, overhodet ikke kan tjene til fyldestgjørelse av fordringshavere, kan ikke inndras i boet.

Artikkel 2.

Er der i en av statene åpnet en konkurs som omfatter formue i nogen av de andre stater, bør konkursboets styre uten opphold kunngjøre konkursbeslutningen gjennom innrykning i den offentlige kunngjørelsestidende i denne stat. Overensstemmende med der gjeldende lov bør styret også sørge for tinglysning eller innførsel i grunnbok, skibsregister eller annet offentlig register.

Særskilt underretning om konkursen bør, så snart skje kan, sendes til alle kjente fordringshavere i de andre stater

*) Konvensjonen er ratifisert for Norges vedkommende ved kongelig resolusjon av 12 januar 1934. De 5 signatarmakters ratifikasjonsdokumenter blev deponert i København 29 juni 1934. Konvensjonen trer i kraft 1 januar 1935.

1933 forsåvidt fordringene ikke tas i betraktning uten anmeldelse.
7 novbr. Fordringshavere i de andre stater skal likeledes underrettes om innsigelser som reises mot deres fordringer.

Artikkel 3.

Domstolene i de kontraherende stater skal efter begjæring av styret for et konkursbo i en av de andre stater sørge for registrering av formuegjenstander som finnes i landet, for midlertidig bevaring av gjenstandene og for salg av gjenstander som ikke hensiktsmessig lar sig opbevare.

For øvrig kan et konkursbos styre med hensyn til gjenstander som finnes i en annen stat enn den hvor konkursen er åpnet, kreve bistand av myndighetene i de samme tilfelle som styret for et innenlandsk konkursbo.

Begjæringen kan rettes umiddelbart til vedkommende myndighet. Omkostningene kan, om fornødent, kreves betalt forskuddsvis.

Skriftstykker som er avfattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget av bekreftet oversettelse til dansk, norsk eller svensk.

Artikkel 4.

Spørsmål om tinglysning eller innførsel i grunnbok er nødvendig for at rettshandler som skyldneren før konkursen har foretatt vedkommende fast eiendom med tilbehør, skal ha gyldighet overfor konkursboet, og spørsmål om omstøtelse av sådanne rettshandler avgjøres efter loven i den stat hvor eiendommen ligger. Det samme gjelder spørsmål om tinglysning av konkursen er nødvendig for å hindre at rettshandler som skyldneren under konkursen foretar med hensyn til sådan eiendom, skal få virkning for boet. De tilsvarende spørsmål vedkommende registrert skib eller luftfartøi eller part i sådanne avgjøres efter loven i skibets eller luftfartøiets hjemland.

Er efter loven i en av statene tinglysning, registrering eller annen kunngjøring nødvendig for at overdragelse eller underpantsetning av annet løsøre enn nevnt i første ledd skal ha gyldighet overfor konkursboet, skal loven i denne stat anvendes på spørsmål om en sådan rettshandels ugyldighet eller omstøtelighet såfremt gjenstanden finnes der ved konkursens åpning.

Spørsmål om konkursens virkning på den rett som er erhvervet ved utlegg eller utpantning, avgjøres efter loven i den stat hvor forretningen er holdt.

Artikkel 5.

1933

Spørsmål om panthaveres rett til under konkursen å søke 7 novbr. dekning av pantet avgjøres efter loven i den stat hvor pantet finnes ved konkursens åpning. Denne bestemmelse får tilsvarende anvendelse på spørsmål om dekning gjennom tilbakeholdsrett.

Konkursens virkning på adgangen til å fortsette tvangsfullbyrdelse i henhold til utlegg eller utpantning bestemmes ved loven i den stat hvor forretningen er holdt.

Artikkel 6.

Fremgangsmåten ved salg av formuegjenstander som hører til konkursboet, bestemmes ved loven i den stat hvor gjenstandene finnes.

Artikkel 7.

Spørsmål om en fordring har fortrinsrett til dekning av bestemte gjenstander som ved konkursens åpning finnes i en annen av statene, og spørsmål om rekkefølgen mellom særlige fortrinsrettigheter, panterettigheter og andre sikkerhetsrettigheter i sådanne gjenstander avgjøres efter loven i den stat hvor gjenstandene finnes ved konkursens åpning. De her nevnte særlige rettigheter går foran almindelige fortrinsrettigheter.

Spørsmål om fortrinsrett tilkommer skatter og andre offentlige avgifter som er pålagt i en annen av statene enn den hvor konkursen er åpnet, avgjøres efter loven i den stat hvor de er pålagt. Spørsmål om fortrinsrett tilkommer husleie, skal, når eiendommen ligger i en annen stat enn den hvor konkursen er åpnet, avgjøres efter loven i den stat hvor eiendommen ligger. Fortrinsretten omfatter bare formue i den stat hvor skatten eller avgiften er pålagt eller eiendommen ligger. Er fortrinsretten særlig, bestemmes rekkefølgen efter første ledd. Er den almindelig, skal den gå foran andre almindelige fortrinsrettigheter. Om rekkefølgen mellom almindelig fortrinsrett for skatter og de særlige rettigheter som nevnes i første ledd, gjelder, uten hinder av det som der er bestemt, loven i den stat hvor skatten er pålagt. For øvrig avgjør denne konvensjon intet om hvorvidt dekning kan kreves i konkursboet for skatter og avgifter som er pålagt i en annen av statene enn den hvor konkursen er åpnet.

Artikkel 8.

Forsåvidt anvendelsen av foranstående bestemmelser avhenger av hvor en formuegjenstand finnes, skal en fordring

1933 som tilhører konkursskyldneren, anses for å være i den stat
7 novbr. hvor konkursen er åpnet. Er fordringen knyttet til gjeldsbrev eller annet dokument hvis forevisning er nødvendig for å gjøre den gjeldende, anses den dog for å være i den stat hvor dokumentet finnes.

Registrert skib eller luftfartøi anses for å være i den stat hvor det har hjemsted, dog ikke ved anvendelsen av artikkel 6.

Artikkel 9.

Denne konvensjon kommer ikke til anvendelse på spørsmål om et konkursbos rett eller plikt til å tre inn i en av skyldneren sluttet avtale som ikke er helt opfylt fra begge sider ved konkursens åpning.

Artikkel 10.

Bestemmelsene om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer og forlik i konvensjonen av 16 mars 1932 skal også gjelde dommer og forlik angående omstøtelse og tilsidesettelse av rettsstiftelser på grunn av en konkurs som er åpnet i en av statene.

En rettskraftig avgjørelse hvorved en domstol i en av statene stadfester en akkord i konkurs, skal ha bindende virkning også i de andre stater.

Disse bestemmelser kommer til anvendelse uten hensyn til om konkursen omfatter formue i en eller flere av statene.

Artikkel 11.

På konkurs i dødsboer kommer denne konvensjon bare til anvendelse såfremt behandlingen av dødsboer for øvrig er ordnet ved en mellom statene gjeldende konvensjon.

Artikkel 12.

Denne konvensjon kommer også til anvendelse på offentlig likvidasjon av banker såfremt likvidasjonen efter loven i den stat hvor banken har sitt sete, utelukker konkursbehandling.

Den kunngjøring som artikkel 2 foreskriver, bør inneholde tilkjennegivende om at likvidasjonen er av den art at den omfattes av konvensjonen.

Artikkel 13.

Har retten ved åpning av konkurs grunnet sin kompetens på en annen omstendighet enn den at skyldneren er eller ved sin død var bosatt i landet, eller at et selskap, en forening eller en stiftelse som er tatt under konkursbehandling, har

sitt sete i landet, skal dette opplyses i konkursbeslutningen. 1933
I så fall kommer konvensjonen ikke til anvendelse på kon- 7 novbr.
kursen. Denne kan fortsettes uten hinder av en senere åpnet
konkurs i en annen av statene.

Artikkel 14.

Uttrykket et konkursbos styre omfatter i denne kon-
vensjon også konkursretten (skifteretten) og konkursdom-
meren.

Artikkel 15.

En offentlig akkordforhandling som er åpnet i en av
statene, utelukker åpning av konkurs og akkordforhandling
i de andre stater og medfører der de samme innskrenkninger
i adgangen til tvangsfullbyrdelse som en innenlandsk akkord-
forhandling.

Leder akkordforhandlingen til stadfestelse av akkord,
skal denne være bindende også i de andre stater.

Bestemmelsene i artikkel 13 får tilsvarende anvendelse.

Artikkel 16.

Er begjæringen om konkurs eller akkordforhandling
innkommet til retten før konvensjonens ikrafttreden, kommer
konvensjonen ikke til anvendelse.

Artikkel 17.

Konvensjonen skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumen-
tene skal deponeres i det danske Utenriksministeriums arkiv
så snart skje kan.

Konvensjonen trer i kraft mellom de ratifiserende stater
den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder
er forløpet etterat minst tre av statene har deponert sine
ratifikasjonsdokumenter. I forhold til senere ratifiserende
stater trer konvensjonen i kraft den 1 januar eller den 1 juli
som inntreffer når tre måneder er forløpet fra deponeringen
av ratifikasjonsdokumentet.

Enhver av statene kan i forhold til hver av de andre si
op konvensjonen med en frist av ett år til ophør den påføl-
gende 1 januar eller 1 juli.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

1934

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926 19 novbr.
§ 21, II første ledd, kfr. lover av 6 juni 1930 og 2 juni 1933,
bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen Askim herred, Øst-
fold fylke, må enhver vevsmessig personbefor-

19 novbr. dring med motorvogn uten rute ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster, største passasjerantall, avgift for særskilt registrering, kontroll m. v. kan fastsettes av formannskapet etter forslag fra politimesteren. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjennelse.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted beliggende utenfor herredets grenser til eller gjennom herredet. Enn videre er undtatt befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger, jordmødre, veivesenets transporter samt syke som trenger hurtig hjelp.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

19 novbr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Aker herredstyre i møte 20 september 1934 vedtatte regulering av kvartalet mellom Grefsenveien, vei 1261 og Iver Olsens vei i Aker herred, Akershus fylke.

I henhold til samme lovs § 3 stadfestes de av herredstyret i samme møte vedtatte bygningsvedtekter i forbindelse med reguleringsplanen, dog med en enkelt tilføyelse, hvorefter vedtektene skal lyde således:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus ikke over 2 fulle etasjer og uthus ikke over 1 etasje.

2. Våningshusene legges i sådan forhold til de regulererte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser. Mindre utbygg kan tillates foran byggeflukten når de ikke gis større fremspring enn 2,5 m og ikke opføres i mer enn 1 etasje.

3. Våningshusets størrelse må ikke overstige 11 % av tomtens nettoareal. Gesimshøiden må ikke være over 7,5 m og mønehøiden ikke over 9,5 m.

4. Uthus hvis størrelse ikke må overstige 20 m² anordnes arkitektonisk i forhold til våningshus som bebyggelsesplanen viser.

5. Husfarven må godkjennes av bygningsvesenet.

6. Mot regulert vei må opsettes tregjerde. Sammenhengende gjerder utføres av ensartet konstruksjon og farve.

7. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

8. Undtagelser fra disse vedtekters §§ 1, 2, 3, 4 og 6 kan, hvor særlige grunner taler herfor, tillates av reguleringsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de almindelige vedtekter for Aker.

For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de 19 novbr. av departementet stadfestede bygnings- og reguleringsvedtekter for Aker.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

20 novbr.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 at den som i Øyestad herred, Aust-Agder fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 1 januar 1935 å regne skal ha bevilling.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

20 novbr.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet under 20 november 1934 fastsatt følgende fiskeriregler for Gran herred, Oppland fylke, undtatt Randsfjord med ifallende elver og bekker så langt som ørret og sik fra hovedvassdraget går op:

1. Alt slags fiske er forbudt både i vann og bekker (elver) i tiden 20 september—20 oktober, datoene medregnet.
2. Alt fiske i elver og bekker er forbudt i juni og juli.
3. Tørredmning, bruk av håv, ruser, sløer, teiner eller andre faststående fangstinnretninger i elver og bekker er til enhver tid forbudt.

4. Bruk av garn, teiner og ruser med mindre maskevidde enn 32 mm er forbudt.

5. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

6. Disse bestemmelser trer i kraft 1 januar 1935 og blir gjeldende inntil videre. Fra samme tid opheves de under 6 august 1925 fastsatte fiskeriregler for Gran herred.

Skriv frå Justisdepartementet.

21 novbr.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 fra 19 april 1899 um vern av born mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi, stadfest vedtaket åt Hjørundfjord heradstyre, Møre fylke, i møte 16 oktober 1926 og 25 oktober 1934 um politivedtekt for heradet.

Vedtekti lyder so:

§ 1. På offentlig veg — hermed meiner ein i denne vedtekti einkvar veg, plass, kai, bryggje og liknande som

21 novbr. er etla til ålmenn ferdsel eller der det er ålmenn ferdsel — er det forbode å fare fram soleis at det vert til mein for ferdsla eller i strid med sømeleg sed og åtferd t. d. samenstimming og slåsting, skrål og skrik, njoting av rusdrykk, kortspel, dans og leik.

§ 2. Born under 14 år som ferdast på offentleg veg uten å vera i fylgje med foreldri, fyresette eller andre som hev tilsyn med dei etter kl. 10 um kvelden i tidi 1 mai—30 september og etter kl. 8 um kvelden til andre tider um året — kan politiet føra til heimen deira. Undantekne herifrå er 17 mai og elles andre kveldar som lensmannen gir løyve til.

Foreldre og fyresette hev elles plikt til å stille det slik at born som er under deira varetekt på offentleg veg hev det naudturvande tilsyn, so dei ikkje på nokon måte er til meins for ferdsla.

§ 3. Politiet kan forbjoda kjelke- og sparkstøtingrenning på offentleg veg der det skynas å vera turvande.

§ 4. Hundar som viser hug til å bita eller som renner etter vegfarende og gjøyr skal haldast i band eller og hava munnkorg. Ingen må lata eigen hund fylgja med i kyrkja eller annan samlingsplass.

§ 5. Husdyr som er olme eller på annan måte er fårlege for folk må ikkje gå lause i havnehage som ligg inn til offentleg veg, dersom der ikkje er so høg og sterk gard at dei inkje kan koma inn på vegen.

§ 6. Ved mineringsarbeider eller ved onnor skjoting nær offentleg veg må der brukast den største varsemnd. Ingen må skjote yver offentleg veg eller stå på vegen og skjote uten løyve av politiet.

§ 7. Det er forbode å skjera, rita eller skriva på gard og grind, vegstolpar, hus eller mur som stend att med offentleg veg.

Treplantingar eller andre ting på offentleg veg som skal vera til nytte eller pryd må ikkje skadast eller skjemmast på nokor vis.

§ 8. Offentlege konserter, dramatiske og andre framsyningar må ikkje haldast uten løyve frå politiet.

Politiet kan påleggja ei avgift til kommunekassa frå kr. 5,00 til kr. 25,00 for kvar dag eller kveld løyve gjeld.

§ 9. Samkomor med dans eller andre samkomor som einast eller i større mun er av selskapeleg eller trøysamt slag, må ha løyve frå politiet dersom der er tilgjenge for ein uavgrensa krins av personar eller for lemer av lag eller annan samskipnad. Slike samkomor skal slutta seinast kl. 2 um natta.

Politiet kan setja som vilkår for løyvet at det vert betalt 21 novbr. i forskot til heradskassa ei avgift til dekking av utlågorne til politiopsyn dersom politiet finn at opsyn er turvande.

§ 10. Sal av tobakk i kva form til born under 15 år er forbode.

Ingen må yverlate til born under 15 år tobakk i nokor form som gåve, lån eller som vederlag for teneste.

§ 11. Born under 15 år som bruker tobakk på offentleg veg eller i offentleg lokale kan av politiet verta fråteken tobakken, pipa eller andre røykjesaker som han hev.

§ 12. Det er forbode å lysa med elektrisk lommelykt eller anna skarpt ljøs på folk på offentleg veg eller i offentleg lokale.

§ 13. Brot på desse vedtekter vert straffa etter straffelovi § 339, 2. ledd.

Skriv frå Justisdepartementet.

21 novbr.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v. og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi stadfest vedtaket åt Trondenes heradstyre, Troms fylke, i møte 9 januar og 21 august 1934 um politivedtekt for heradet.

Vedtekti lyder so:

I. På eller nær offentleg veg, her i desse vedtekter medrekna kvar veg, stig, plass, bru, kai, offentlegt anlegg eller liknande som er eller nytta til ålmen ferdsel, må ein ikkje gjere noko som kan hindra ferdsla. Soleis må der ikkje vera oplaup eller samanstimling av folk, slagsmål, hujing, skrik, skrål, hogrøysta tale, eller anna ståkande, vill eller fornærmande framferd.

Heller ikkje må nokon på desse stader nyte eller by rusdrikk, spele kort eller danse.

II. På og over offentleg veg må ingen skyte med børse eller andre skytevåpen, brenne fyrverkeri, krut eller anna sprengstoff. Det samme gjeld og nær offentleg veg når ein kan ottast at nokon kan bli skremt eller skadd av det.

Kasting med stein, snyball eller anna er og forbode.

Ved mineringsarbeid må vakt bli sett så inga ulukka hender.

III. Renning på kjelke eller spark kan politiet (lensmannen) forby på visse stykke av offentleg veg, når det blir dreve slik at det er til hinder eller fåre for dei vegfarande.

21 novbr. IV. Song og musikk på offentleg veg nær bygde strøk er forbode i tida frå kl. 22 til kl. 6 morgon.

V. Utan lov av køyraren må ingen henge seg på vogn eller anna køyretøy.

VI. Ingen må på offentleg veg eller i veggroft kaste glas, krusbrott, fruktskall, spikar eller anna som kan vera til skade eller fåre for ferdsla. Heller ikkje må tremateriell, ved eller anna leggjast slik at det hindrar ferdsla.

VII. Ingen må skjere i, risse, skrive eller teikne på, eller på annan måte skade eller skitne til hus, inngjerdingar, stolpar, tre, benker, postkassar o. s. b. ved offentleg veg, eller rive ned lovleg opslåtte plakatar eller kunngjerdingar.

VIII. Det er forbode å la born under 15 år ferdast ute på offentleg veg etter kl. 21 i tida 1 september til 31 mars og etter kl. 22 i tida 1 april til 31 august. Undanteke herfrå er born som er i fylgje med foreldre eller andre skyldfolk.

IX. Det er forbydd andre enn deim som har fått lov av politiet (lensmannen) å drive skyssing eller godskøyning for fortieneste med motorvogn på plass, på offentleg veg i heradet.

X. Hundar som er sinte eller viser hug til å gjere åtak på folk eller fe ved å gneldre, gøy eller renne mot deim, pliktar eigaren eller den som har tilsynet å halde i band eller ha munnkorg på.

Folkevonde stutar, kyr, hestar og andre slike dyr må ikkje sleppast laus så dei kan kome på offentleg veg.

XI. Samkomer med dans må ikkje haldest utan lov av politiet (lensmannen), dersom det er tilgjenge for ein uavgrensa krins av personar eller for lemene av lag eller liknande samskipnader.

For å reise rundt i bygda og gi konsertar eller offentlege forestillingar eller framsyningar av alle slag, eller som næring å halde offentleg dans eller liknande, krevst det løyve av politiet (lensmannen).

Alle slike samkomer skal slutte seinast kl. 24.

For dei i andre leden nemnde forestillingar og framsyningar skal det betalest ei avgift til heradskassa frå 2 kroner til 120 kroner, etter fastsetjing av politiet (lensmannen). Avgifta blir betalt forskotsvis.

Undanteke frå både løyve og avgift er kyrkjekonsertar og konsertar av sogn- og musikk-lag. Likeeins er undanteke andre tilstellingar med velgjerande føremål, likevel ikkje såframt tilstellinga er av det slag som nemnt i fyrste leden.

XII. Løyve til slike samkomer og forestillingar kan kallast attende kva tid som helst og skal alltid vera knytt til ein viss person, som i alt skal vera den ansvarlege. Han

skal uten kostnad for kommunen syta for at det blir halde 21 novbr. god orden og sømd.

XIII. På offentlege samkomer må ingen syne usømeleg framferd eller gjere noko som skiplar eller er til mein for samkoma. Fulle folk og dei som ber seg usømeleg ått skal visest bort.

Politiet har tilgjenge til alle offentlege tilskipingar.

Kvar samkome — også av lag og slutta selskap — kan politiet (lensmannen) forby når dei med ståk, musikk eller på annan måte skiplar offentlig ro og orden.

XIV. Dersom nokon ikkje gjer det som påligg dei etter desse vedtekter, kan politiet (lensmannen) syta for at det blir gjort, eller hindre at forsøminga gjer skade. Alle utgifter med dette skal berast av den skuldige.

XV. Blir desse vedtekter ikkje haldne skal den skuldige straffest etter § 339, 2 i straffelova, om det ikkje i lova er fastsett strengare straff.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

21 novbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Arendal bystyres beslutning i møte 1 oktober 1934 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 10 desember 1934, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer skal med de nedenfor nevnte undtagelser holdes lukket hverdager fra kl. 18 til kl. 7. De siste 8 hverdager før julaften kan holdes åpent til kl. 20. Julaften lukkes kl. 16, påske- og pinseaften kl. 17 og 17 mai kl. 13.
- B. På søn- og helligdager holdes lukket hele dagen.

Utsalgssteder, som kun forhandler melk- og meieri-produkter, kan dog holdes åpne fra kl. 7 til kl. 10 på disse dager.

§ 2.

- A. Utsalgssteder som kun forhandler tobakk, tobakksartikler, chokolade, konfekt, sukkertøi, frukt, mineralvann, safter, alkoholfri vørterdrikk, tidsskrifter, frimerker, prospektkort, skrivesaker, spillkort samt baker- og konditorvarer, skal holdes lukket hverdager fra kl. 20 til kl. 7.

21 novbr. På hverdager før søn- og helligdager kan holdes åpent til kl. 21. Julaften lukkes kl. 17, påske- og pinseaften kl. 20 og 17 mai kl. 19.

B. På søn- og helligdager (undtatt julaften hvis den faller på søndag) kan de i denne paragraf nevnte utsalgssteder holde åpent fra kl. 17 til kl. 19. Utsalgssteder, som bare forhandler baker- og konditorvarer, kan på alle søn- og helligdager dessuten holdes åpne fra kl. 7 til 10.

§ 3. Aviskiosker, hvor bare selges aviser, tidsskrifter, reiselekture, frimerker, prospektkort og skrivesaker, omfattes ikke av denne vedtekts bestemmelser. Det samme gjelder stasjoner til utsalg av petroleum, bensin, smørølje og lignende.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder, som er kommet inn før lukningstid.

§ 5. Lukningsvedtekten gjelder også for utsalgssteder i portrum eller på andre steder i fri luft.

§ 6. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

22 novbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Å mot herredstyre, Hedmark fylke, i møter 9 juli og 6 november 1934 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

§ 1. På offentlig vei må der ikke finne sted oppløp eller sammenstimling av folk, slagsmål, skrik, høirøstet tale eller annen støiende adferd, stenkast, sneballkast eller lignende, hvorved den offentlige orden forstyrres, veifarende eller omkringboende forulempes eller ferdselen hemmes.

På offentlig vei, hvor det kan være til hinder eller ulempe for ferdselen, kan politiet forby, at der akes, gæses på skøiter, gjøres eller benyttes sklier, eller drives lek eller spill.

Som offentlig vei regnes i disse vedtekter enhver vei, adkomst, plass eller lignende som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet.

§ 2. Det er forbudt å nyte berusende drikke eller spille kort på offentlig vei eller åpent sted som støter til sådan.

§ 3. Ingen må på eller over offentlig vei eller i umid- 22 novbr.
delbar nærhet av sådan avfyre skudd, avbrenne krutt, fyr-
verkeri eller andre eksploderende stoffer, hvorved skade kan
bevirkes eller veifarende påføres ulemper.

Når det på eller ved offentlig vei skal utføres minerings-
arbeide eller annet arbeide som kan være til hinder eller
ulempe for ferdselen, må tilbørlig forsiktighet iakttas.

§ 4. På offentlig vei eller tilstøtende grøfter eller åpne
plasser må ingen kaste fra sig glass, potteskår, spiker,
fruktskall, papir eller annet som kan være til ulempe eller
medføre fare for ferdselen. Heller ikke må på sådanne
steder henlegges søppel eller aske.

§ 5. Ingen må flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive
eller tegne på, løsrive eller på annen måte beskadige eller
skjemme hus, stolper, grunder, gjerder, innhegninger, trær
eller andre ting som står ved veien, eller benker, postkasser,
vannposter eller lignende eller lovlig opslåtte plakater og
kunngjørelser.

§ 6. Det er forbudt å henge sig på vogner eller andre
kjøretøier under kjørselen, eller fastgjøre håndvogner, sle-
der, sparkstøttinger eller kjelker til dem uten kjørerens sam-
tykke.

Det er forbudt uvedkommende å klatre op i lyktepeler,
stolper for telefon, elektriske ledninger eller lignende inn-
retninger. Likeså å tenne eller slukke lykter som er anbragt
på offentlig vei.

§ 7. Ingen må gå omkring i herredet og musisere, fore-
vise kunster eller severdigheter eller lignende uten politiets
tillatelse.

§ 8. Hunder som viser sig sinte eller har tilbøielighet
til å skremme eller forulempe mennesker eller dyr ved å
bite, gjøre ad dem, fare mot dem eller på annen måte, skal efter
politiets nærmere bestemmelse holdes vekk fra offentlig vei
eller forsynes med munnkurv.

Ingen må på offentlig vei hisse hund på noen eller und-
late å tilbakekalle sin hund, når den i hans påsyn anfaller
noen. Heller ikke må hunder hisses sammen på offentlig vei.

Besidder av tisepe er ansvarlig for at den holdes inne i
løpetiden.

Ukjente eller omløpende hunder kan optas av politiet og
selges eller avlives 8 dager efter at eieren er varslet ved
opslag på offentlig sted.

§ 9. Det er forbudt å la olme okser, hingster eller andre
dyr, som kan være farlige for den offentlige sikkerhet, gå
løse på offentlig vei eller tilstøtende uinnhegnet havnegang,
eller tjøre dem så nær offentlig vei, at de kan komme inn

22 novbr. på veibanen. Heller ikke må de gå løse i inngjerdinger som støter til offentlig vei, medmindre gjerdet er så høit og sterkt, at de ikke kan springe over eller trenge gjennom.

§ 10. Det er forbudt å la hester eller kreaturer drive løse på offentlig vei uten forsvarlig tilsyn, eller la dem havne langs offentlig vei innen Rena bygningskommune.

§ 11. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten politiets tillatelse, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer. Er det adgang bare for medlemmene av en forening eller lignende sammenkomst, skal sammenkomsten på forhånd anmeldes til politiet.

Sådanne sammenkomster skal avsluttes senest kl. 2. Under særlige forhold kan politiet innskrenke eller forlenge denne tid.

Dersom ordensforstyrrelser finner sted, kan politiet forlange sammenkomsten avsluttet, og de tilstedeværende plikter da straks å forlate stedet i ro og orden.

§ 12. Uten politiets tillatelse er det forbudt å gi offentlige forestillinger, derunder konserter, skuespill, forevisninger og lignende. Tillatelsen knyttes alltid til en bestemt person, som er ansvarlig for at alt foregår med orden og sømmelighet og efter de regler som politiet måtte ha foreskrevet. Tillatelsen kan tilbakekalles når som helst.

§ 13. For avholdelse av forestillinger og forevisninger som omhandlet i § 12, samt offentlig dans der drives som næring, erlegges en avgift til herredskassen fra kr. 2,00 til kr. 25,00 for hver dag eller aften efter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse. Avgiften betales forskuddsvis til politiet.

Av forestillinger og forevisninger som gis i veldedig øiemed erlegges ikke avgift. Tvist om øiemedet avgjøres av politiet.

Forestillinger og forevisninger som er omhandlet i denne paragraf skal opphøre senest kl. 24.

§ 14. På fester, sammenkomster og forestillinger må ingen gjøre sig skyldig i voldsom, bråkende eller støiende opførsel, hvorved andre fornærmes eller forstyrres, eller på annen måte opføre sig usømmelig. Besøkende plikter å etterkomme politiets, ordensvernets eller den ansvarshavendes ordre i og ved lokalene, og hvis noen bortvises, plikter han uten innsigelse å forføie sig bort.

Urostiftere eller hjelpesmenn for sådanne, som på sted eller ved anledning som nevnt i foregående ledd har forstyrret ordenen, kan av politiet forbys adgang til sådanne steder og

sammenkomster for kortere eller lengere tid. De ansvars-22 novbr.
havende plikter da å påse, at forbudet blir etterkommet og
har å anmelde overtredelser.

§ 15. Overtredelse av disse vedtekter eller forbud eller
pålegg som er gitt i henhold til dem, straffes efter straffe-
lovens § 339 nr. 2, forsåvidt den ikke rammes av et stren-
gere straffebed.

Skriv frå Socialdepartementet.

22 novbr.

Etter fullmakt gjevi ved kongeleg resolusjon frå 25 april
1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov
nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle umbrigde
vedtaket åt Meland heradstyre, Hordaland fylke, i møte
29 oktober 1934 um vedtekt um stengjingstid
for utsalsstader.

Vedtekti gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 17
desember 1934.

Vedtekti lyder so:

§ 1. Utsalsstader for varor, her medrekna utsalsstader
i portrum og andre stader i fri luft, skal med nedannemnde
undantak haldast stengde på kvardagar frå kl. 20 til kl. 8
i tidi frå og med 15 september til og med 14 juni og frå kl. 21
til kl. 8 i tidi frå og med 15 juni til og med 14 september.
Nyårs- og jolaftan skal stengjast kl. 17, påske- og pinse-
aftan kl. 21 og 17 mai kl. 11.

På sun- og helgedagar skal utsalsstadene vera heilt
stengde. Utsalsstader, der det berre vert seld mjølk og fløyte,
kan likevel haldast opne frå kl. 8 til kl. 10.

§ 2. Vedtekti gjeld ikkje for bensinstasjoner.

§ 3. I stengjingstidi må ikkje kjøparar sleppast inn.
Kundar som er komne inn fyre stengjingstidi, har ein lov å
ekspedera etter stengjingstidi.

§ 4. Brot på denne vedtekti vert straffa etter lovi, jfr.
straffelovi § 339, 2.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard